

L' HERREUJHET

PERIÓDICHE LITERARI, HUMORÍSTICHE,

DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA LLIURE CLASSE DELS SOLTERS

SORTIRÁ LO MENOS UNA VEGADA AL ANY

BALL DE SOLTERS

La Comissió organitzadora del mateix té'l gust d'invitar á tots els socis del Casino Menestral, y á sas families respectivas, per el que 's celebrará en els salons d' aquesta Societat, en el dia d' avuy, á las 9 de la nit, baix lo següent

PROGRAMA

PRIMERA PART

Sardana	LA MODERNISTA.
Valz	LOS TENOCAS.
Americana	NO TE 'N DESFASSIS.
Polka	DE CAP-GIRELLS.
Schotisch	EL SALIBATUJOUR.
Española	PAM Y TOCH.
Mazurka	LA CASADASSA.
Americana	L' ANITA D'ELS TUPINS.
Pilée	EN MARCH AMERICÁ.
Rigodon	ELS PUNYS D'EN GUIU.
Warsoviana	NO MURREGIS.

SEGONA PART

Sardana	LA RELLESCADA.
Schotisch	LA SASTRESSA PINTADA.
Polka	EL PRIORAT DOLCET.
Americana	EL BARÓ DE LAS OLIVAS.
Mazurka	LAS GORRAS DE PISTÓ.
Lancers	ELS TITELLAS.
Española	EN CHUF Q'HA FET CHECH.
Americana	¡ESTIRAT SARAYA!
Valz-jota	LA PIGA D'EN JUANDÓ.

Figueras 7 de Febrer de 1903.

La Comissió.

¡Salud y llibertat!

Aquí 'm teniu sortint de la capsula, alegre com sempre y com sempre cridant: «¡Visca l' emancipació!» No tinch rey que 'm governi, ni papa que m' escomuniqui, ni fills que 'l són me trenquin, ni dona que 'l front m' abulti, ni sogra que 'l cervell me giri. A mi ningú m' explota y jo sols exploto 'l riure. La meua vida es curta com la de las flors, lliure com la dels aucells y ditxosa com no n' hi ha d' altra.

Quan jo veig els homes
que 's voltan de lleys
per esclavissarse,
no puch més que dirlos:
—«¡qué 'n sou de banèits!»

¡A viure, á gosar! A n' aixó us convido. Aproveiteu aquesta diada, perque es la meua. Deixi per avuy d' afligirvos la pèrdua de 'n Sagasta; no us fixeu ab els Humberts, ni espereu noves de Tànger, ni somnieu ab encaussar la Muga... qu' avuy es dia de ví més aviat que d' aigua. Desfeuvos de caborias; no us preocupi ni 'l traure pá á taula, qu' á vegades qui més hi fá, més hi pert; els aucells no semblan y cullen y cantant passen la vida. Cantan la llibertat; cantemla ab ells.

Veniu á cantar, á riure, á moure xivarrí; veniu á sarau. En el banquet de la ditxa tots hi tindreu lloch. Cada papá trobará un Simón Sinereu que li ajudarà á portar la creu. A las mamás se 'ls hi servirán dolsas bacainas, per distraurelas del torment del recort d' un temps que j' ha passat. Las ninfes del olvit trauran la seba als viudos, la seba que 'ls hi fa coure 'ls ulls, l' anyoransa de la companyia perduda. Y entre tots regnarà la pau, perque ab mí tothom ha de ser igual y *tuti fratelli*. Ni obrers qu' hagin de fer huelga, ni bur-

gesos qu' explotin, ni candidats comprant vots, ni jutjes que sentenciin, ni capellans que confessin, ni investigadors que timin, ni mausers que t' afusellin.

Sols la rialla
mogui 'ls teus llabis;
una rialla
que may l' acabis.

Perdoneu, tendres, gentils donzellas, si tant he trigat en dirigirvos la paraula. Us ofereixo la ditja á cambi de la que de vosaltres espero... ¡Vaja! No us en dongueu vergonya, no permeteu que la modestía escorri en vostres galtonas las cortinetas bermellas. Jo sols goso en la hermosura y ja sabeu qu' ella sols está en vosaltres. Hi conto per formarne 'l ram de flors exquisidas que perfumi ab sos richs flaires l' alegre banquet.

Si 'm porteu la ditxa,
jo us donaré un ám,
un ám ab asqué
per pescar galán.

¡A viure, á gosar, á tots s' us convidol
Y us saluda, mentrestant qu' us espera

L' Hereuhet.

A un botiguer, are aprenent de barber.

Escoltam á mi, orgullós,
si tant de temps m' he callat
tinch present que sols ha estat
per deixarte fe mes l' os.

Tu preténs una noyeta
y fas molt lo presumit
esperantla cada nit
enrahonant ab la Gribeta.

Altre temps, havent sopat
comprantne cinch de castanyas
l' esperabas, dihent tas manyas
en un banch ben assentat.

El motiu d' estarte alli
sols per veure á n' ella era,
després seguir al darrera
hasta que anava á dormí.

A pesar de tans papés
¿ni que t' miri consegueixes?
Fentho axis tant sols serveixes
perque riguin als demés.

¿Tant d' esperarla al carré
y no t' ha donat lo si?...
Donchs, de vritat, podrem di
que la cosa no vá be.

¡Si sapiguessis la gresca
que á la teva esquena fem

als vespres cuant te veyém
fent l' os, tot prenent la fresca!

¡Si sentissis lo que diu!
Qu' ella de tú no 'n fa cás;
qu' ets un beneit del cabás;
y en fi, que de tú se 'n riu.

¿Y aixís, encare insisteixes?...
¡Es teni tranquilitat!
Moltas carbassas t' ha dat
que per cert, te las mereixes.

Mes, no obstan, un consell, noy,
podria encare donarte:
mira: per desengrescarte,
feste... frare... ó bé á Sant Boy.

CATALÉPSIA.

A un de molta BARRA

Tu qu' has sigut militar
y qu' has tingut moltas payas
festejant noyas molt cayas;
no per xó t' has d' alabar.

Que no obstant lo que fas corre,
també t' han carbassejat.
¡Tant d' haverte passejat
y trauret tants cops la gorra!

T' ha despreciat una mossa,
que hi anavas solament
perque, segons diu la gen,
li sona molt be la bossa.

A pesar de darte greix
no la vas pogué engrescá;
y al ultim te vas quedá
ab la canya, sense peix.

¡Qu' en tens de sebas al cap!
¡Pensas trobá una marquesa!
Tot es ta gran lleugeresa
de butxaca, ¡ja se sap!

¿Y tú, guanyas tans de rals
segons dius? (Va: jo no hu crech;)
no estarias pas tan sech
de la ermilla; passan alts.

No 't creguis que siguem béns
de creuret ni un mot tan sols;
has de menjar moltas cols
per enganyarnos. ¿Entens?
Pero en fi, com jo t' alabo,
deixat de gresca y cansóns.
Vaja, adeu. Don espressións
á tos amichs.

UN EX-CABO.

Reflexions d'un que no te novia

¡Ah! ¡Que 'n deu esser de dolça la idea del matrimoni; cuán grata, cuán agradable, cuán simpática deu esser la esperança de poderse ajuntar pera sempre dos sers que be s' estimin, que s' adorin ab aquell foch, ab aquell deliri, ab aquella

il·lusió propia del desitj de alcansar lo nostre somniat ideal! La passió matrimonial indubtablement es la milló, perque 's la que ensancha lo nostre cor, la que obra las portas del paradís, de la dita, del idealisme; es la que fa apareixer en la imaginació dels enamorats la hermosa y brillant aurora d' un porvenir ple de poesia, impregnat d' una fantasia que fa remontar l' esprit á regions ignotas, desconegudas, á regions aéreas, ahont hi domina la voluptuositat, lo son dels angels.

Los enamorats creuhen, sens dupte, que lo matrimoni los trasportará en alas dels querubins, á la mansió de las silfides, á aquella mansió etérea ahont apareixen las ninfas y las ondinas de las llegendas pera dolcificar la nostra existencia.

Aixís deu ésser, perque he observat que los enamorats, cuan ho están de debó, sembla que perdán la xaveta; sembla que se transforman de tal manera que á las pocas semanas son casi desconeguts; no pensan mes que ab idilis, ab panoramas rissuenyos plens d' encants, de cuadros animats, d' epissodis innocents y d' empreses amorosas.

L' imaginació d' un enamorat se converteix en magatzem de fantásticas il·lusions, desapareix la realitat, lo color negre se substitueix pel color de rosa, la formalitat del home se queda posposada pera la lleugeresa del adolescent, lo seny fuig donant pas á la ignocencia, á la candidez, á la sencillesa.

¡Cuánts sacrificis se realisan pera alcansar lo be de Deu desitjat! ¡Cuánts nits d' insomni, preocupats ab l' idea del matrimoni! ¡Cuánts privacions, quantas incomoditats y estranyesas no se portan á cap pera agradar á la futura costellera y més encare als sogras, perque aquestos tenen la paella pel mánech y no cal disgustarlos, es precis sapigué fe 'l papé á devant d' ells y creurer las sevas observacions, perque de lo contrari, se podria caurer ab desgracia y, bona nit viola; adeu matrimoni, adios *sueño dorado*, y lluna de mel.

Es necessari complaure als qu' han de dar lo consentiment.

Los sogres acostuman á ser molt previsors cuan se tracta de casar á la filla; procuran ab interés pel benestar d' aquesta y no reparan en imposar al promés condicions mes ó menos molestos, mes ó menos impertinents ó desagradables.

Aixó me fa venir á la memoria lo que temps enrera me esplicá un amich respecte d' un projectat matrimoni y l' interés que 's pren lo sogre *en ciernes* pera que la boda resulti lluhida, tentejant, al mateix temps, lo temperament del futur gendre.

Y com no puch sustraurem del desitj d' esplicá confidencialment aquell relato, passo á verificarho de la manera mes literal possible.

Cert dia trobo al amich, (cual nom me callo per delicadesa) y me invita á can Merus Roig á menjar un bussi. Com era hora apetitosa, milló

dit, era hora en que la gana está desperta, vareig acceptá l' invitació y cap á cal Roig falta gent.

Una vegada entaulats, vaig observar qu' aquell jove á tots los plats que 'ns servian s' hi feya posar una picada d' *all y julibert*, de cual capritxo, si be me va cridar l' atenció, no 'n vareig fer gran cas, perque *cada loco con su tema*.

Cuan varem estar de *sobremesa*, y reanimats per lo confort de las viandas y sos acompanyatoris, sémpre sabrosos al paladar, comensá mon amich de la següent manera.

Tú ja sabs que tinch concertat mon matrimoni ab una joveneta que sens *Ramó,-neta* de falsias y enganys, me presta un carinyo verdader, sas paraulas son tan dolsas com son cor, per mes que n' hi ha que s' han atrevit á dir que 'l te de *terrissa*; pero jo no faig cas de la maledicencia. Es per mi tant sabrosa, com ho es per ella la salsa d' *all y julibert* que molt li agrada.

Los pares están joyosos dels nostres amors y per lo tant, en cuan á ells no hi haurá cap inconvenient, esperant que veuré realisada la mes deliciosa de mas aspiracions; sols lo sogre m' ha exigit una condició, sols m' ha imposat un sacrifici que jo considero petit devant del tresor que representa m' aymada. Ma exigit que ab un ahorro semanal formés un fondo pera los gastos de la boda y demés que vindrán al radera.

Estich formalisant lo fondo, estich economisant constantment pera cumplir lo mandato y no dupto que arribaré á cap.

Pero aquesta economia—digué—me impideix lo fer dispendis y per lo tant tindrás que pagar lo gasto que acabem de fer els dos.»

De manera, que jo que no festejo, que fuji de las donas y encare mes dels sogras, que jo que m' aparto dels enamorats per por de sos accessos, vareig tenir d' ésser una victima de l' imposició d' un sogra y de la flujetat d' un aspirant á gendre.

Vareig tenir que pagar tot lo gasto, pero al despedirnos li vareig donat memorias pera 'l pare de sa novia y per aquesta, recomanantli que 'ls hi digués que debian reservarme una participació en las delicias de la boda, ja que vareig tenir una participació en lo fondo pera sufragar lo gasto.

De totas maneras lo matrimoni es l' aspiració dels solters y encare que jo fuji, m' arribo á pensar que mes ó menos tart matrimoni á l' art.

UN SOLTERON.

Denuncia.

Señor President: V. que mil probas está dán de vetllá sempre per l' ordre d' aquesta grant Societat, jo crech, sens dupte, qu' ignora el temor, el malestar qu' á totas horas domina

à n' el seus administrats,
y pot ser causa, tal volta,
de fer algún disbarat,
si prompte remey no hi posa;
si no hu arregla com cal.
Es el cas, qu' uns cuants subjectes
forman un club casulá
que té per nom «Refrigeri»
Res te aixó per criticar.
Lo inicuo, lo deplorable
lo que á na mi m' ha obligat
à formular la denuncia,
es el fi tan criminal
que aquet petit club abriga.
¿Ho ignora V. veritat?
Permetim que jo li digui
com se diu, clá y catalá.
Fiant ab sa *gallardia*
y ab *dardos envenenats*
qu' han comprat á toneladas,
jens volen enamorar
à totas las nostras donas!
¡Verge Santa del Mal Pas!
¡Figuris si se realisa
empresa tan colosal!
¡Quins disgustos de familia!
¡Quin cateclisme tant grant!
De pensarhi, *sense venas*
me queda tota la sang
Senyor President, per Deu
per la nostra dignitat
posi un remey ben energich
à tan deplorable mal,
y li agrahirá per sempre
son servidor

UN CASAT.

¡Ell que risca!

Aquell que s' en va á ballá
puig qu' així es la seva dèria
y fa una planxa molt sèria
perque ab balls no hi enten pisca
¡Ell que risca!

Si un demana relacions
sense intencions de cap mena
formals, ab alguna nena
es digui Paula ó Francisca
¡Ell que risca!

Si un ab una noya vá
mitj rient y mitj ab broma
tan sols porque així fa broma.
Y ella tot badant *rellisca*
¡Ell que risca!

El qu' es posa á jugá 'l burro
y els queda á deurer á dalt
perque no porta ni un ral,
en lloch de sols fé la brisca
¡Ell que risca!

Si un vá ab una reunió
sols per segui la corrent
y porque ho fa l' altre gent
pensant mori, crida ¡Visca!
¡Ell que risca!

TRIPALLISA.

Als eterns joves.

—Digas...

—Que cada any quant me passejo durant la nit de la nostra festa pels salons del Cassino, veig entre una munió de caras novas y joves que portan pintada l' alegria del que va de nou á disfrutá de la vida en sa forma mes seductora, la del amor. Veig, repeteixo, unas altres caras ja conegudas del any anterior, y del altre... y l' altre... y al de mes enllá... fins ni ha que portan deu, dotze, y mes anys de dar voltas pel saló, llambregant lujuriosos las espléndidas bellesas que l' adornan, puig que res mes poden fer ja, porque ellas, las noyas, prefereixen, y ab rahó, els jovincels frescos é ignocents, (condició indispensable pera enamorar-se) á los altres ja rebregats per las passions y carregats de picardia...

—Ves diguent...

—Vull dir, que encare que per lo que soch y represento siga entusiasta y enérgich defensor dels solters, no puch menos que reconeix que quant aquet estat s' allarga indefinidament per qualsevol causa, sols quedan dos camins á seguir; ó casarse, ó retirarse dels puestos ahont brilla la joventut, puig qu' es trist paper el que desempenyan. ¿No ho fan aixis las noyas? Quant cansadas de rodar pel saló vehuan *qu' els anys passan*, las que han tingut la desgracia de no pogueuse enmaridar ¿no s' arreconan? ¿Quin efecte causaria? ¿Quin gust daria, veurer el saló ab las noyas que quinze anys enrera lluhian?

Sens dupte que lo que hermozeja els balls del Cassino, son las bellesas que continuament si exposan, renovadas cada any en part, y totalment cada tres ó quatre.

Y es qu' aixis es la vida; las qu' ahí eran flors qu' encisaban, son avuy maretas qu' es daleixen pera produhir novas flors, y qui d' aquet camí s' aparta empenyantse en ser sempre flor, acaba com aqueixas, convertinse d' agradables ab molestosas é inútils.

—Digas, digas...

—Molt mes voldria dirte pero ni el temps sobra, ni l' ocaçió es apropiada á *latas mitg seriosas*. Un altre dia, si vols, continuaré demostrante que la joventut no deu esser eterna, puig aquet dó sols el te qui, com L' HEREUHET, de la juventud viu, ab la joventud mort, y de la joventud torna á renaixer.

—¿J' has dit?

—Si.

H.

A una parella.

A N' ELLA. — Conech una noya
de cara rodona
molt fresca, molt mona
está 'l meu carré.

Per nom te Maria
per mot la «granayre»
son cos fa la flayre
del fum del Farré.

Sos ulls semblan perlas,
sa boca una rosa,
sas dens sont hermosas
bolvetas de neu.

Per có sas miradas
tant tendras y finas,
que semblan joguinas,
marciren l' Andreu.

A N' ELL. — Pepet no t' enredis
ab eixa noyeta
que vagi soleta
si vol, ó sinó.

Tinch compte la planxa
que jo 't pronostico
«Vindrás com un mico»
«mes sech qu' un bastó.»

Adeu doncs y pensa
que calsevol cosa
que t' vulgui fer nosa
seguint ton camí,

Aquí, á Vallfogona,
tens sempre á la vista
á ton amich Xita

MARQUÈS DEL VICHÍ.

Com pensan las noyas

Per donar mes varietat al periódich, y creyent
que ho veuran ab gust, m' he decidit á celebrar
un *interview* ab un parell de noyas al objecte de
ferlashi algunas preguntas respecte á determinats
punts.

Tinch de fer constar que 'm varen rebrer ab
la galantería que tant las distingeix, y que, *desde*
'l moment, se posaren incondicionalment á las
mevas ordres, contestant molt decididas á las
preguntas que vareig ferloshi y que reproduheixo.

Á LA PALÁ-PALÁ

- ¿Cóm li agradan els homes?
- Zi pot zer, rozos, ben rozos.
- ¿Quina edat creu millor per casarse?
- Per mi, totaz.
- ¿Ab quin jove li agrada mes ballar?
- Ab el fill de l' agutzil; ¡me diu unas cozas!
- ¿Y ab quin li agrada menos?
- El Noy barber, z' aparta mazza.
- ¿Quin color prefereix vosté?

—'L vert, zimbol d' ezperanza.

—¿Quin ball li agrada mes?

—'Lz que ballo.

A UNA HOSTALERA.

—¿Quina edat creu millor per casarse?

—Á 18 anys, qu' encare no hi ha seny.

—¿Cóm li agradan els homes?

—Morenets, y ab bigotet negre.

—¿Ab qui li agrada mes ballar?

—Ab el Llarc de la Plassa, que s' acosta forsa.

—¿Y ab qui li agrada menos?

—Ab l' Americá dels sombreros, porque no 'n
sab.

—¿Quin color es el seu predilecte?

—El vermell, com mes millor.

—¿Quin ball es el seu preferit?

—L' Americana, y si pot ser «El Morrongo.»

Per la copia, L' HEREUHET.

Missiva.

Nineta bacallanera:
Te tinch de dir que m' agradas
molt mes que las arengadas
que espendexes de primera.
Com que ab tot se donan cassos,
en l' article que traficas
hasta trovo molt bonicas
tas escombras y cabassos.
Tocat per la teva má
y ab lo afany que estich vivint,
també n' menjo ben sovint
y ab molt gust, de bacallá.
Sen cosa del meu regalo
ans volia algún *bistech*,
pró de desde que 't conech
mes m' estimo l' peixo-palo.
Arreu faig grants alabansas
apoyantho ab arguments,
perque sé que tambe 'n tens
de las figas y las pansas.
Mes si tinch de rebrer xasco
pel meu amor rebutjá,
mon cor á trossos caurá
com si desfessis un casco.
Finalment, nineta aymada,
qu' aquet bon consumidó
al rebrer contestació,
no 's quexi de la pesada.

ANTÓN P.

Remey.

Si algún dia mal vos fá
la cama, el ventre ó la barra,
aneusen á can Segarra
y preneu un *Sal hi vá*.

EL DOCTÓ CAMAMILLA.

(1) D' arengadas.

Pensaments.

Els enamorats que al estar junts, tenen els ulls oberts tant com poden, ja podeu assegurar que aquets, en el *foch* de l'amor, comensan à escalfarse las mans. Els que 'ls tenen mitg closos, que sembla que la llum per ténue que sigui, es obstacle per obrirlos, aquets son al mitg del *caliu*, se *creman* de dalt à baix. Y els que 'ls tenen closos, que apar que dormen (y es vritat) aquets si que 'l *foch* s' ha convertit en un braserat de cendra. (*Consumatum est.*)

Al solicitar un favor de la *xicota* y rebre per contesta un «*ja veurem*»; *bona nit viola*: ja podem assegurar que encare que se li hajin demanat 50,000 duros (mentres els tingui, ey) ja son nostres.

S' ha progressat tant en el ram dels balls qu' en la actualitat en un ball (y sobre tot si es de máscaras) els músichs son els que *tocan* menos.

Las *conquistas*, tant de guerra com d'amor, si no hi ha lutxa, si l'enemich no 's resisteix, el vencedor no adquireix cap mérit. Per cubrirse de gloria, la *plassa* ó dona que s' *ataca*, no ha de rendirse sinó después de agotats tots los medis de defensa.

X.

Naps y cols.

Tocan las onas la platja
El sol toca dalt la serra
Toca dinés el que cobra
y en Basil toca la *berra*.

Maquinista aixerideta
que ballas dalt d' un punxó,
no acostis tant ta careta
ballant ab en Sarayeta
que 's pot escapá un petó.

¡Je ne comprends pas mademoiselle!

Comprenh que una nena
com tu tant bonica,
li agradin floretas
d' aroma ben rica.

Comprenh que los jovens,
si algun te *rodeja*
los altres frisantse
li senten enveja.

Comprenh que al mirarte
si algun cor palpita
esclami: «¡Qu' es llástima
que siguis petita!»

Comprenh, sent astuta

y alegre y sentida
que inconcienment diguis
alguna mentida.

Comprenh que t' agradin
els balls y alegrías
qu' esborran recorts
dels ja passats dias.

Comprenh que, sent noya,
estimis per vici,
y eix amor pot esser
real ó fictici.

Comprenh... altre cosa
perque 's molt possible.
Lo que 's un enigma,
tinguent cor sensible;
que sent tant bonica,
de cara y mans finas,
de nits, á ta casa
degollis gallinas
y l' endemá, alegre,
si fa sol ó glassa,
à *cuartos* ¡pobretas!
las vens á la Plassa.

POCHES.

CRIDA

Qui vulgui peix fresch ó ab conserva; aucells, perdius ó cunills de tota confiansa, pot dirigirse á n' el sastre Quimet Llenorig, el cual per la Candelera va fer gran provisió d' aquell bestia, y está resolt á deixar l' estisora y no tallar mes calsetas ab devantal pera dedicarse al negoci del pel y pluma.

¡Animeuse, nenas, que tantós pot acabarse la *marchandissa*!

TELEGRAMAS

Madrid, 7.—Sembla que 'l Ministre d' Hisenda presentarà un projecte de Lley jublant á n' aquestos que fa ja trent' anys que ballan, concedintloshi drets passius.

¡Apa Sabé, que pescarás!

XARÁN.

Organyá, 7.

Badó: Enviem per' aquesta fira una *eugassada* de las que 't sobran aqui; guanyarem diners. Procura sigan del morro-fort.

JAUMET.

Figueras á Organyá.

Cumplint el teu encarrech facturo á gran velocitat 6 poltras de las condiciones que 'm demanas. No abandonis el bestia y tapalshi las taras.

BADÓ.

Orfans, 7.—Los treballs d' instalació maquinaria tocan á son terme. Com faltan un parell de *telegrafistas*, me crech que per aqui en corren

dos, en Garcí-Rira, qu' han estudiat la telegrafia per las escubertas y fins crech han inventat el telégrafo ab fils de gaseosa, contractals que si res mes nó, els atiparem d' *userda*, y aixís pahirán las dos carbassas que fa poch varen recullir de sas estimadas.

EM-BUSTEROS.

Sr. Representant del «Sol.»
No varem fer tractas ab 'ls taps; si insisteix ho arreglará.

VALL-LLOVERA.

Alfar, 6.
A la Junta del Cassino.
Li demano procuri remetrem á n' en Siset fusté que ja es hora de que passi á destacament á n' aquesta *bona terra*.

TRES SOCIS.

Buenos-Aires, 17 Janer.
Ramón: Espero noticias respecte 'l teu matrimoni: sembla que badis.

BOTET.

Rabós, 4.
Verdagué: Desitjo noticias de com estás de salut; no 't parlo d' el matrimoni ja que suposo esperas tindrer la edat.

CAPALLERA.

Peralada, 5.
Benet: Segueix anclat á n' aquet port berganeti *Angeleta*, sens novetat.

MARCELO.

Cabanas, 4.
Mario: Tinc d' exigirte 'm diguis qui és aquella tan lletja que 't té robat lo cor.

REFRIGERI.

La Junquera, 4.
Carreras: Sentim molt l' ausencia teva y la d' en Delhom: procureu vindre de tant en tant pera calmar nostres desitjos.

Per las noyas,

TRESSITA.

Cadaqués, 25 Janer.
Pepitu: Vos envió lo millor del poble. Procureu despatxaru y vina á ferho registrar á Secretaria.

PANTALEÓN.

Barcelona, 4.
Amich Minobis: Suposo haurás rebut *rateras*.

TOFUL.

Castelló (Africa), 3.
Arturo: Has sigut denunciát á la Diputació

acusante d' espatllar la carretera: tindrás de suspendre 'ls viatjes.

PAU-LI.

Ultra-tomba.

Victor: Te suplico 't dessideixis, donchs convé.

SOGRE.

CRÓNICA

Interesants.—Seguint la regla establerta y al objecte de que aquestas victimas que tot l' any han d' *acariciar* lo mateix, pugan disfrutar algo de las nostras encantadoras ponselletas qui omplirán lo saló, dediquém la mazurka de la primera part, als casats.

Molts de vosaltres que jo crech que tan sols vos caseu pera poguer ballar de franch á l' aquesta casa, seria lo just que no vos donguessim tal gust, pro ¿que risquem? si cuant vé la hora del ball de casats ja fem la pau ab las vosstras donas. Aixís es que podeu escullir d' aquell marcat lo que vos fassi goig qu' ellas, amables y carinyosas com son, s' entregaran á vostres brassos; pro vos advertim que vigilarem... pera que no las sacsejeu gaire.

Com sempre també y per completar el convenciment intim de que hi ha alguna noyeta que si no estima á lo menos simpatisa á na 'l preferit, la segona americana de la primera part venen obligadas totas las nenas que vulguin ser abraçadas, á escullir de la *flor y nata* dels joves que frenetichs per sapiguer quina es la que sent algo per ell, passejeren per lo saló.

En recompensa, á ditas noyas se las entregará un número pe 'l sorteix dels regalos que se verificará después de la Mazurka de la segona part.

Faltariam á la vritat si no confesessim que durant l' any que acaba de transcórrer, s' han passat á na 'l camp enemich valiosos reforços. No 'ns cap al magi que homes de tanta significació dintre l' element solter com en Margall, en Puigdevall, en Parés, l' Arater y algun altre 'ns hagin fet traició á la causa. ¡Ah! Si 'ls penedits haguesin d' anar á Roma!

'Ns cauria l' ánima á na 'ls peus si al mirar nostre entorn no hi vegessim fermes y decidits á no deixarnos á ne'n Nadal, en Subirós, en Blanch... y altres. Si aquets ens abandonessin, ¡oh! llavors seria *La Debacle*.

Hem tingut 'l gust de saludar al nostre amich, y acerrim solter, 'n Jaumet Oriol.

Molt 'ns plau veurel plé de salud y delit, ja, que no es molt comú veurer *joves* á la seva edat, (bastant respectable), ballar com un jovincel de quince anys.

Respecte á la pregunta que 'ns han fet dife-

rentas noyas, de si es solter, casat ó viudo, 'ls hi contestem que es lo primer, y qu' espera ab verdader desitj 'l ball d' aquesta nit, y aquella americana, que las noyas tenen que buscarse ballador.

Ab aixó ja ho sabeu; podeu anar á buscarlo ab la seguritat que 'ls hi agrahirá tan senyalada distinció, y... qui sab encare, per aquí 's comensa.

Algúns solters d' aquet Cassino, que es sa costum posarse devant d' el mirall de sota 'ls músichs, han format una conjura pera no pendrer part á n' el «Ball de solters» d' avuy: no 'ns consta quina es la causa que 'ls porta á obrar aixis, pro com que no badem... la presumim.

Donem 'l crit d' alerta á las noyas tota volta que d' ellas depen 'l que hagin de *riscar la pela*.

Cridem l' atenció sobre un sexteto que 's passeja per nostres salóns y que podria dirse «'Ls inútils», ja que no fan mes qu' enredá á n' els que festejan. Llástima gran qu' aixó passi, donchs podrian fer felissas (ó desgraciadas) á altres tantas qu' están *vacants*; pro no 's creguin que si no ho fan siga perque son joves, no, puig n' hi ha varios que ja poden pendrer l' absoluta.

Veurem si 'n treurem res.

Sentim verament no poguer dar compte, per falta d' espay, d' una conferencia que dijous vá donar á n' aquesta Ciutat un ilustrat *altruista*, desarrollant magistralment 'l tema «Horrors de l' usura y medis pera destruir-la».

Si tots els capitalistas fossin com ell, y 's regissin ab sos consells, altre seria la sort de molts joves que por falta de *caliu* no poden pendre l' estat del matrimoni, puig allavors podrian recorre al préstamo ab condicions ventatjosas.

ANUNCIS

¡Alleluia! Gracias á l' intervenció d' algúns *agents*, ha pogut arribar á quedar lliure 'l transit per la barandilla esquerra del local, ahont s' hi colocava l' espuma.

Ho celebren molt.

Un jove barbé, que 's diu *te llavi*, dará lliçons á cuants joves se proposin apendre lo *bel canto*.

Cultiva l' art y 's deixa 'ls cabells: dona concerts y tracta ab morcadas.

Altre jove, que passa d' els trenta, per poguer trobar dona y deixar la garlopa, faria l' sacrifici d' estudiá varias *carreras* per arribar á apendre de vendre arengadas.

Magatzem de figas secas.—Placeta

Amalia: Ves ab cuidado que 'n Vidal pren 'l pols per Barcelona ab un altre.

FUSTÉ-NOU-29.

Pilar: Fes reflexions á n' el teu Salvadó pera que fent comedia no 's distregui.—UN AMICH.

Jaume: No obstant el teu pamet vés ab cuidado que la *modernista* Francisqueta no 't dongui el desengany de la granaire Consuelo.

CONSELL.

Sembla que caigut *de l' om* y ab una tomatera al cap, tenim qui entreté á la simpática

MANUELA.

Maria Pentinadora: Si no fos per aquell trenyina de la Plassa faria temps que seria 'l teu promés.

VICTOR.

La Reserva.—Societat de seguros contra 'ls accidents del *gran trevall*.

Per mes detalls en Jan de Viure.

Un jove d' algú *RAL*, desitja trobar dona pera unir-se. No vol *bledas*.—Rambla.

Modelo.—Falta una modelo: no cal dir qu' es indispensable posehir formas esculturals.

Detalls: brandilla del Cassino de 4 á 6 tarde.

JUNY.

Depilatori Venus.—Lo recomanem á las noyas que tingan pel á son disgust.

Agent únich en aquesta ciutat

JOAN FRET.

CORRESPONDENCIA

MARLLANGOTÉ.—Lo que 'm remets no m' interessa, y

Refet un xich del tropell que 'ls teus versos m' han donat, com home experimentat (propí del que nasqué *vell*) un consell t' he de donar; no ho prenguis á mal, si pots, cuidat de fer *marllangots* ó sinó t' faré agafar.

A, LAGANCIA.—Home, crech que l' ha de deixar viure á n' en Maurici; es un bon chicot. ¿Qué no li dona invitació per anar á n' el Salibatujour qu' estigui tant enfadat d' éll?

EN NAGUI... —¿Qué 's de la nostre colla V.? Donchs tant si ho es com no, tinch de dirli que procuri que l' arcalde no sápigua que ho fá tant y tant malament aixó d' escriure ja que fora facil que 'l fes agafá ab llás y el fes anar al Institut al igual que 'l nens de 6 á 12 anys.

UN CAUSAP.—Certas cosas encare que 's sapigan val mes no dirlas: molt menos quant no 's saben ni dehuen dirse.

Avants que perdre 'l temps ab *alló* cal que passi unas estonas llegint á la Biblioteca.

UN CALOYO.—Noy, tu promets: per lo tant, estudia y arribarás á la paret mitjera.

Figueras: Imprenta de Mariano Alegret.